

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

Prestidigitador literari

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

Agustín Fernández Paz, *Amb els peus enlaire*. Traducció de Pau Joan Hernández. Il·lustracions de Miguelanxo Prado. Col·lecció Sopa de Llibres. EDITORIAL BARCANOVA. Barcelona, 2001. A partir de 10 anys.

Sovint ens preguntem què es pot inventar més després que la realitat hagi superat la ficció. I una de les respostes la dona el desenvolupament d'aquest relat que, d'altra banda, ja havia respost en els seus contes Pere Calders. Però això no vol dir que *Amb els peus enlaire* tingui un alenada caldersiana. En tot cas, el recurs és similar, però no l'artesanía literària que Fernández Paz utilitza i que tendeix a descriure les accions que propor-

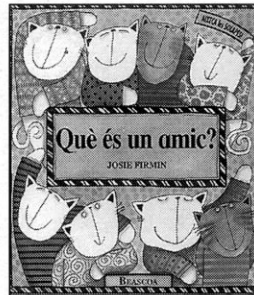
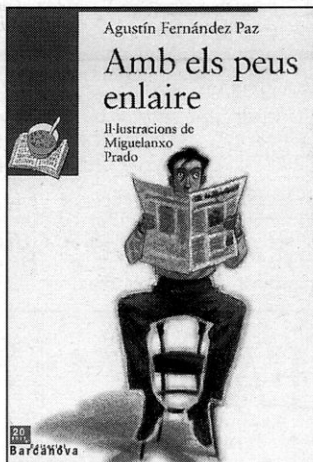
No sabria dir si he passat més els ulls per aquest llibre per mirar-ne i remirar-ne les il·lustracions de Miguelanxo Prado o per llegir-ne la història fantàstica que explica Agustí Fernández Paz i que ha traduït del gallec Pau Joan Hernández. És clar que l'il·lustrador s'ha trobat amb un text que li ha estimulat la feina i hi ha aplicat la seva tècnica amb el resultat d'unes làmines que s'acoblen a la perfecció amb l'esperit del text, que parteix del realisme i s'endinsa en un fet insòlit, per aconseguir, és clar, un relat de realisme màgic sense haver de recórrer a personatges infantils o adolescents per explicar una història que sigui capaç d'interessar els lectors joves i, de passada, tota mena de lectors.

Un oficinista decideix canviar la seva vida, que qualifica d'aquesta manera: ofici gris, companys grisos, existència grisa. Resum: món tediós i trist. I el canvi es produeix només sortir al carrer i fugir de l'ambient que l'angoixa. Fins que descobreix que té unes habilitats especials o un do inusual: és capaç de no tocar de peus a terra i d'arribar a volar sense cap esforç.

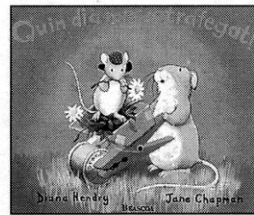
En aquesta situació, el personatge d'*Amb els peus enlaire* es prepara per viure una sèrie de peripècies que no només ha de mirar de dissimular o d'evitar amb exercicis de suggestió interns sinó que ha d'intentar d'entendre. Però, ja ho diuen, quan es tanca una porta se n'obre una altra i el protagonista del relat n'acabarà traient profit, de la seva nova situació: abandonarà la solitud, la grisor i la tristesa.

Agustín Fernández Paz mostra amb aquest relat les possibilitats de fascinar el lector amb una història senzilla que, tot i que beu de les fonts del vell somni del desig de volar, ho fa amb una incorporació dels elements a la vida quotidiana, cosa que li permet dotar de més força la seva vena fantàstica.

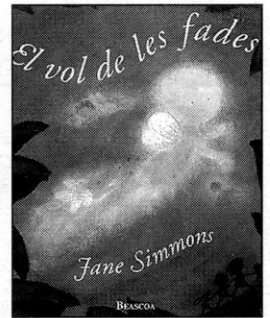
El protagonista és capaç de no tocar de peus a terra i de volar sense fer cap mena d'esforç

Josie Firmin, *Què és un amic?* Traducció i adaptació de Ramon Tomàs. BEASCOA. Barcelona, 2001. A partir de 3 anys.

Diana Hendry, *Quin dia més atrafegat!* Traducció i adaptació de Pau Albiol. Il·lustracions de Jane Chapman. A partir de 5 anys.

Jane Simmons, *El vol de les fades*. Traducció i adaptació de Ramon Tomàs. BEASCOA. Barcelona, 2001. A partir de 5 anys.

D'amics, n'hi ha de moltes classes, mides i colors. Es poden fer amics a tot arreu. De vegades és agradable fer activitats sol durant una estona, però estant sempre en contacte amb els amics. Uns textos curts de suport per a adults descriuen les accions. Les solapes amb què compta l'edició no distreuen del sentit que té aquest àlbum il·lustrat.

El pare Ratolí està fent forats al jardí: "Vine a donar-me un cop de mà, Benjamí!". Però el fill està massa enfeinat inventant una cosa genial amb unes margarides, uns trèvols i tres plomes. Les il·lustracions posen èmfasi en el reciclatge d'objectes menuts (forquilles, agulles d'estendre roba, clips, claus) que fa la família Ratolí.

Les fades viuen en el món màgic dels somnis. Cada nit es poden veure: són les espurnes, els reflexos i una llum suau entre les ombres. Les fades rialleres diuen als infants que no han de tenir por, que només cal que tanquin els ulls i cauran protegits en un niu de fulles i s'encendran els sons del silenci i els colors de la nit. I volant arribarà el matí.

Un munt de records

JOSEP CÁLVEZ

CÒMIC

Diversos autors, *Cavall Fort: 40 anys de Còmic*. CAVALL FORT. Barcelona, 2001.

Aquest número especial de *Cavall Fort*, on s'exposa una mostra representativa del contingut historietístic de la revista acumulat durant els seus quaranta anys de vida, es també el testimoni de la contribució de la revista a la història del còmic a casa nostra.

Cavall Fort ha estat el difusor a Catalunya d'autors essencials en la historieta europea com ara Franquin, Tillieux, Morris, Peyo, Fred, Grazia Nidasio i, recentment, Dupuy i Berberian. I amb ells el nostre imaginari va conèixer personatges tan entranyables i significatius com ara Sergi Grapes, Gil Pupa, Lucky Luke, Els barrufets, Filalici, Estefi, Enriqueta...

PROPOSTES SÒLIDES

D'altra banda, a les seves pàgines han nascut propostes d'historietes juvenils tan sòlides i interessants com ara *Les aventures de Pere Vidal* i *Felip Marlot*, totes dues sèries amb guió de Joaquim Carbó i la realització gràfica de Madorell, la primera, i de Francesc Infante i Carles Martí, la segona. I es també Madorell el creador de *Jep i Fidel* l'única sèrie que es present a la revista des del seu inici amb el seu humor suau i que comparteix nivells de po-

pularitat amb *Ot el bruixot*, de Picanol. Moltes altres sèries i personatges han nascut a *Cavall Fort*: *Cresques*, *El món dels numerons* i *Zig i Zag*, on Joma, Marta Balaguer i Francesc Infante, respectivament, han

deixat constància d'unes propostes gràfiques riques en personalitat estilística i suggeriments narratius. Noms que representen un munt d'imatges lligades de manera significativa a la nostra cultura popular.

